

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 8To/101/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7615010133
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 11. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Karol Kučera
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2015:7615010133.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Karola Kučeru, sudcov JUDr. Daniely Mitterpákovovej a JUDr. Martina Michalanského v trestnej veci proti obžalovanému Ing. P. V. pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, 2 písm. b/ Tr. zák. a iné, o sťažnosti prokurátora proti uzneseniu Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 5T/26/2015 zo dňa 23. 6. 2015 na neverejnom zasadnutí konanom v Košiciach dňa 9. novembra 2015 takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. z a m i e t a sťažnosť prokurátora.

odôvodnenie:

Okresný súd Spišská Nová Ves napadnutým uznesením podľa § 280 ods. 2 Tr. poriadku súd postúpil vec obžalovaného Ing. P. V. pre skutok, ktorého sa dopustil tak, že

dňa 7. novembra 2013 v poludňajších hodinách okolo 13.00 hod. za mestom Krompachy, na ceste smerom na Košice, v dobe, kedy na mieste označujúcom značku koniec mesta, sa jeho manželka L. V. otáčala so svojim osobným motorovým vozidlom zn. Volkswagen Golf, zablokoval ju svojim osobným motorovým vozidlom, pristúpil k jej autu, na ktorom otvoril dvere a krikom sa jej vyhrážal, že ju psychicky zničí, zabije, otočil sa tiež k ich maloletej dcére L. V. nar. v roku XXXX sediacej v aute, ktorej povedal „Danielka zabijem Ti mamku“, potom jej slovne vytkal aj požadovanú výšku výživného na dcéru, jej trestné oznámenie na jeho osobu a takým konaním vzbudil u svojej manželky obavu, že vyhrážky aj uskutoční, pretože sa voči nej správal agresívne aj v minulosti,

kvalifikovaný ako prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zák., § 139 ods. 1 písm. c/ Tr. zák.,

Okresnému úradu Spišská Nová Ves, v zmysle zák. č.372/1990 Z.z. a nasl. podľa § 49 ods. 1 písm. d/ na prejednanie priestupku proti občianskemu spolunažívaniu.

Proti tomuto uzneseniu podal sťažnosť prokurátor, ktorú písomne odôvodnil.

V písomne podanej sťažnosti poukázal na odôvodnenie napadnutého uznesenia a má za to, že obžalovaný skutok spáchal, pretože miesto spáchania skutku, okolnosti, za akých k skutku došlo sami osebe zvyrazňujú obavu z vyhrážok. Táto obava je zvyraznená aj konfliktami, ku ktorým dochádzalo medzi obžalovaným a poškodenou pred skutkom.

Podľa názoru prokurátora osoba obžalovaného taktiež mohla reálne zvyrazniť obavu z realizácie vyhrážok, keď navyše bolo preukázané, že pred skutkom zo dňa 7. 11. 2013 už poškodená podala oznámenie na obžalovaného za iné konanie obžalovaného voči nej a tým sa stáva vierohodným údaj

poškodenej, že dňa 7. 11. 2013 obžalovaný bol agresívny, okrem iného kopal do auta a vytýkal jej trestné oznámenie na jeho osobu z jej strany, o ktorom ešte nevedela, ako bude vybavené.

Podľa názoru prokurátora osobu obžalovaného ďalej charakterizuje aj jeho elektronická komunikácia s poškodenou a nepriamo aj listy rodičom poškodenej na č.l. 5, známej poškodenej č.l. 7, 8, 9 spisu.

Vzhľadom na uvedené prokurátor má zato, že konanie obžalovaného zo dňa 7. 11. 2013 nebolo vyvrátené ani spochybnené, objektívne k nemu došlo, bolo spôsobilé vyvolať obavu o život a zdravie poškodenej.

Prokurátor navrhol, aby krajský súd zrušil uznesenie Okresného súdu v Spišskej Novej Vsi a prikázal okresnému súdu, aby vec znovu prejednal a rozhodol.

K podanej sťažnosti prokurátora sa písomne vyjadril aj obžalovaný Ing. P. V.. V podrobnom podanom vyjadrení na č.l. 208 až 211 rozoberá vykonané dokazovanie, poukazuje na to, že jediným usvedčujúcim dôkazom voči jeho osobe bola výpoveď poškodenej. Má zato, že vyvstala „dôkazná núdza“, kedy stoja pri sebe tvrdenia poškodenej a obžalovaného, pričom by sa mala brať zreteľ i na hodnotnosť tvrdení poškodenej, ku ktorému sa v konečnom dôsledku vyjadril i súd v civilnom konaní (tendenčnosť lekárskeho správ predkladaných matkou).

V podrobnom písomnom zdôvodnení ďalej poukázal aj na judikát trestnoprávneho kolégia Jtk 11/09, ktorý ustálil „že v prípade, ak má slúžiť výpoveď svedka ako iný dôkaz preukazujúci vinu obžalovaného, bez ďalších podporných dôkazov, (napríklad odborné vyjadrenie, znalecký posudok a podobne), musí byť tento dôkazný prostriedok jasný, logický, presvedčivý, vierohodný a zároveň nesmie byť k iným dôkazom spochybniteľný, či dokonca vyvrátený.

Obžalovaný ďalej podrobne rozoberal námietky prokurátora a to k listom rodičov a k elektronickej komunikácii a on tieto dôkazy namieta ako nezákonné. Podľa jeho objektívnym a právne relevantným dôkazom je výsledok priestupkového konania, ktorý svedčí o opaku a teda že v minulosti nebolo preukázané jeho agresívne konanie voči poškodenej. Ak by bol skutočne tak agresívny typ ako to uvádza poškodená, tak by sa jeho povahové vlastnosti určite prejavili od roku 2013, k čomu však nedošlo, čo opätovne potvrdzuje nepravdivosť tvrdení poškodenej.

Ďalej poukazuje, že trestné stíhanie bolo vo veci začaté až 3. 11. 2014, teda rok od doby, kedy mal údajne skutok spáchať, pričom nebola zistená žiadna skutočnosť, ktorá by bránila poškodenej.

V súvislosti s tým (v podrobnostiach poukazuje krajský súd na podrobné zdôvodnenie vyjadrenia obžalovaného) poukázal na ďalšiu skutočnosť, že poškodená neučinila žiadne právne kroky k tomu, aby bolo možné vyvodiť, že má dôvodnú obavu o svoj život a zdravie, nepodal návrh na zákaz styku a priblíženie sa. Podľa názoru obžalovaného po zhrnutí dôvodov svojho vyjadrenia považuje tvrdenie poškodenej ohľadne dôvodnej obavy o život a zdravie za tendenčné a pre absenciu nenaplnenia objektívnej stránky preto nemožno hodnotiť jeho konanie ako trestný čin nebezpečného vyhrážania.

Obžalovaný ďalej dospel k záveru, že podanie trestného oznámenia je zo strany poškodenej „čisto“ účelové a má zato, že poškodená mu bráni v styku s maloletou dcérou, na čo sústreďuje všetky svoje kroky a to aj zneužitím inštitútu trestného konania.

Obžalovaný navrhol odvolanie prokurátora (správne sťažnosť) ako nedôvodné zamietnuť.

Na podklade takto podaného odvolania odvolací súd v zmysle ustanovenia § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a zistil, že sťažnosť prokurátora nie je dôvodná.

Krajský súd po preskúmaní veci zistil, že okresný súd na hlavnom pojednávaní vykonal rozsiahle dokazovanie a po vykonanom dokazovaní dospel k správnym skutkovým, ako aj právnym záverom.

Napadnuté uznesenie okresný súd veľmi presvedčivo a logicky odôvodnil, pričom sa zaoberal jednotlivými výpoveďami obžalovaného, ako aj poškodenej a v súvislosti s tým ďalšími vykonanými dôkazmi, na ktoré v napadnutom uznesení podrobne poukázal. Krajský súd v podrobnostiach poukazuje na rozsiahle odôvodnenie napadnutého uznesenia a na jednotlivé dôkazy, ktoré okresný súd priamo vyhodnocoval.

Proti takémuto procesnému postupu, ako aj k samotnému odôvodneniu a jeho záverom krajský súd dodáva, že bolo vykonané úplne v súlade so zákonom a v tomto smere nezistil žiadne pochybenie zo strany okresného súdu.

V podstatných častiach krajský súd poukazuje na zápisnicu vo veci trestného oznámenia zo dňa 16. 10. 2014, kde poškodená okrem iného uvádzala, že „niekedy v novembri 2013 malo dôjsť k skutku, ktorý bol predmetom obžaloby a ďalej na odôvodnenie uznesenia Okresného súdu v Spišskej Novej Vsi sp. zn. 16P/416/2013 zo dňa 18. 11. 2013, ktorým bolo rozhodnuté o návrhu matky a nariadenie predbežného opatrenia ohľadom zverenia dieťaťa do starostlivosti tak, že jej návrh zo dňa 18. 11. 2013 zamietol“.

Záverom okresný súd po vyhodnotení konštatoval, že z dokazovania, ktoré podrobne rozobral v napadnutom uznesení vyplynulo, že medzi obžalovaným a poškodenou dochádzalo ku prerušovaniu spolužitia, ku konfliktom, ktoré pramenili v nezhodách súvisiacich so starostlivosťou o spoločné dieťa, resp. stretávaním sa otca s dieťaťom, čo vyústilo do civilných súdnych konaní. Tieto konflikty súviseli s tým, že sa nevedeli dohodnúť o stretávaní sa dieťaťa s otcom, k čomu mala mať negatívny postoj sama matka dieťaťa - poškodená. Tu okresný súd poukázal na konania v rámci tzv. civilného konania, ktoré podrobne rozviedol v napadnutom uznesení.

Okresný súd tak dospel k záveru, že slovné vyhrážky na adresu poškodenej, ktoré mali vyvolať u nej dôvodnú obavu z konania obžalovaného nie sú dané, pretože dôvodná obava z konania obžalovaného v súvislosti s možnosťou také konanie aj uskutočniť nie je zo samotného postoja a konania poškodenej daná, pretože ak by tomu tak bolo, tento stav by musel u nej pretrvávať najmenej jeden rok bez toho, aby bo oznámila orgánom činným v trestnom konaní. Poškodená oznámenie uskutočnila takmer po roku od skutku a to len z dôvodu, ako to uviedla poškodená, že po predošlých oznámeniach neboli obžalovanému uložené žiadne sankcie.

V konečnom dôsledku okresný súd dospel k záveru, že konanie obžalovaného nedosahovalo takú závažnosť, že by ho bolo potrebné kvalifikovať ako trestný čin, ale príslušný úrad by ho mohol prejednať ako priestupok.

Aj tento logický právny záver okresného súdu si krajský súd osvojil, pretože má oporu vo vykonanom dokazovaní, a aj krajský súd dospel k záveru, že nebola naplnená materiálna stránka žalovaného prečinu a preto správne rozhodol okresný súd, keď postúpil vec obžalovaného na prejednanie priestupku proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. d/ zák. č. 372/1990 Zb.

To boli dôvody, pre ktoré krajský súd rozhodol v zmysle výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.